

[Socialministeren.]

lige område findes en anerkendt arbejdsløshedskasse. Et sådant afslag forudsætter ifølge loven, at arbejdsnævnet indstiller dette. Det foreliggende forslag går altså ud på at ophæve såvel arbejdsnævnets ret til indstilling som ministerens parlamentarisk ansvarlige afgørelse.

Inden jeg nærmere omtaler dette forslag og dets konsekvenser, vil det være naturligt, om jeg i korthed nævner de forskrifter, arbejdsløshedsloven indeholder som betingelser for retten til offentlig anerkendelse og dermed støtte fra det offentlige til en arbejdsløshedskasse.

Disse regler går ud på, at kassen skal være en forening af personer, der som lønarbejdere er knyttet til et eller flere bestemte fag inden for en række faggrupper, der er opregnet i loven, derunder handels- og kontorvirksomhed. Kassen må ikke have andre formål end gensidig sikring af hjælp til sine medlemmer i tilfælde af arbejdsløshed. Den skal have mindst 100 medlemmer, en regel, hvorfra der dog kan dispenseres, og dens område skal være mindst en landsdel, en regel, hvorfra der dog også kan dispenseres. Tillige skal kassens vedtægter indeholde forskellige regler, som er nævnt i loven, om dens medlemskreds, om understøttelsesret m. m.

Efter loven har enhver arbejdsløshedskasse ret til offentlig anerkendelse, når det efter indstilling fra arbejdsdirektøren godkendes af socialministeren, at den fyldestgør lovens forskrifter. Herfra gøres dog den indledningsvis omtalte undtagelse, der nu er foreslået ophævet. Det må fremhæves, at lovens betingelser for anerkendelse er ret lette at opfylde, og en ophævelse af retten for socialministeren til at afslå anerkendelse, når der allerede for faget eller det stedlige område findes en anerkendt arbejdsløshedskasse, ville derfor medføre, at der kunne oprettes talrige mindre kasser, uden at ministeren ville have nogen mulighed for at bremse en sådan udvikling. Yderligere kunne det befrygtes, at man i fagområder med særlig ringe ledighedsrisiko ville have økonomisk interesse i at få oprettet en særlig kasse, således at ledighedsrisikoen for den øvrige del af den eksisterende arbejdsløshedskasses område ville blive forøget. Rent forsikringsmæssigt ville

det derfor ud fra strengt saglige forudsætninger være et minus, om der kunne oprettes nye arbejdsløshedskasser inden for et allerede dækket område.

Hertil kommer administrative synspunkter, ikke mindst at det i små kasser kan være vanskeligt at få lovens regler efterlevet. Yderligere kan jeg nævne hensynet til en effektiv arbejdsanvisning, idet oprettelsen af flere kasser vil give større besvær for arbejdsgiverne derved, at de skal henvende sig flere steder om arbejdskraft. Og jeg kan nævne hensynet til ledighedskontrollen, ikke mindst kontrollen med, at samme person ikke er medlem af flere kasser. Alle disse hensyn taler imod, at der oprettes flere arbejdsløshedskasser inden for samme faglige område, og det er derfor efter min opfattelse nødvendigt, at der findes mulighed for at afslå anerkendelse af en arbejdsløshedskasse inden for et fagligt område, hvor en anerkendt kasse allerede findes, således at man kan lede udviklingen i de rette baner.

Jeg vil i denne forbindelse fremhæve, at den gældende lovbestemmelse ikke binder ministeren til at afslå anerkendelse, men alene giver en beføjelse dertil.

Jeg kan derfor af de nævnte grunde ikke gå med til en ophævelse af bestemmelsen, men må afvise det lovforslag, der er fremsat af venstre og det konservative folkeparti.

Når min begrundelse for at afvise lovforslaget således er nødvendigheden af at have en beføjelse til at kunne give et afslag, hvis det efter forholdene er nødvendigt, siger det sig selv, at der ikke ved denne afvisning er taget stilling til konkrete sager; det må selvsagt i hver enkelt situation overvejes, om den ret til et afslag, som loven tillægger socialministeren, skal benyttes. Man må derfor i arbejdsnævnet og i ministeriet se på de konkrete sager, der måtte fremkomme til afgørelse. Imidlertid vil jeg gerne fremhæve, at der ikke indtil nu til ministeriet eller til arbejdsdirektoratet er fremsendt noget andragende om anerkendelse af en arbejdsløshedskasse for de funktionærorganisationer, der tilslutter sig Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer. Der har således ikke hidtil været nogen anledning til i arbejdsnævnet og socialministeriet at tage stilling til spørgsmålet om en sådan kasses